

Proudící terč,
dech tajím a mířím,
vínem vzduch protínám.
Příboj v nás sílí,
já ve vlnách hýřím,
sázím všechno, co mám.
Ty svíráš svůj klíč
a váháš jej vklíčit
do zámku od svých rtů.
Marně se zmitáš,
já nechci jen líčit,
jak sladká je chuť dezertů.
Jsem to já, kdo Tě zná,
kdo Tvým tepem dýchá,
kdo s sebou Tě brává,
kdo se odevzdává!

Souvislý rány,
hry nerozehrány,
tají se dech, vždy když to vzdáš.
Zavřený brány
v nás spí nevnímány,
spoutaný v zdech, co nezbouráš.

Zkouším se vpít
a jenom se tříštím,
vířím a protékám.
Ne, nejsem Ti blíž,
to ze Tvých ran prýštím.
zas padám a vstávám,
zas se odevzdávám.

Souvislý rány ...

Jsem to já ...

Padám a vstávám ...

Souvislý rány ...